

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	6.5.2019. 9:25:28	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/17-01/68	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-6		0

U I M E R E P U B L I K E H R
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Lidiji Prica, te Mariji Horvat, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja A1 Hrvatska d.o.o. (ranije: VIPnet d.o.o.), Zagreb, Vrtni put 3, kojeg zastupa opunomoćenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnice i operatora, 17. travnja 2019.,

presudije

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/16-01/1362, URBROJ: 376-05-17-14 od 5. travnja 2017. i vraćanje predmeta na ponovni postupak.
- II. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika KLASA: UP/I-344-08/16-01/1362, URBROJ: 376-05-17-14 od 5. travnja 2017., usvojen je zahtjev za rješavanje spora zainteresirane osobe vezano uz povrede odredaba pretplatničkog ugovora i naplate Internet prometa na računu za lipanj 2016. od strane tužitelja, naloženo je tužitelju da zainteresiranoj osobi, odmah po zaprimanju odluke ispostavi novi račun za lipanj 2016., na način da se ne obračunava Internet promet nakon dosezanja iznosa četverostruke potrošnje te je odbačen zahtjev za rješavanje spora zainteresirane osobe vezano za ispostavu novog računa za lipanj 2016. u iznosu ugovorene mjesečne naknade, po osnovi socijalnog i materijalnog statusa, zbog nenadležnosti i nemogućnosti pokretanja postupka.

Tužitelj u tužbi ističe da tuženik nepravilno primjenjuje materijalnu normu te sasvim neosnovano navodi u osporenom rješenju da je blokiranje daljnjeg korištenja usluge od strane tužitelja nastupilo prekasno, jer tužitelj ex lege nije obvezan blokirati daljnje korištenje usluga u slučaju kada to korištenje dosegne iznos četverostruke potrošnje. Obrazlaže kako sukladno članku 24. stavku 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, operator javnih komunikacijskih usluga u svrhu zaštite krajnjeg korisnika svojih usluga, mora nadzirati uobičajeno ponašanje krajnjih korisnika, pri čemu je izričito propisano da će upozorenje krajnjem korisniku uslijediti ako je trošak korištenja javnih komunikacijskih

usluga dvostruko veći od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri mjeseca, osim ako nije drugačije utvrđeno odlukom HAKOM-a. Dodaje kako povrh navedenog, odredba iz članka 24. stavka 1. točke 3. Pravilnika operatoru ostavlja samo dodatnu mogućnost, ali ga nikako ne obvezuje na to, da u slučaju opravdane sumnje na zlouporabu u korištenju javnih komunikacijskih usluga krajnjem korisniku obustavi pružanje usluge ako je navedeno korištenje četverostruko veće od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri mjeseca („Limit četverostruke potrošnje“). Navedena obustava može uslijediti tek nakon upozorenja krajnjem korisniku sukladno odredbi iz članka 24. stavka 2. Pravilnika.

Tužitelj ukazuje da se radi o pravu operatora koje može, ali i ne mora iskoristiti i to, kao što je propisano, u slučaju opravdane sumnje na zlouporabu u korištenju javnih komunikacijskih usluga. Ističe kako navedena odredba ne propisuje da obustava pružanja usluge mora uslijediti baš u trenutku kada je potrošnja krajnjeg korisnika dosegla Limit četverostruke potrošnje, već samo da može uslijediti ako je korištenje veće od navedenog limita. Naime, tim više što se pravo obustave veže uz opravdanu sumnju na zlouporabu koju operator utvrđuje u svakom pojedinačnom slučaju, navedena obustava ne može biti posljedica automatskog rada sustava. Stoga ističe da bi svako postupanje suprotno rečenom bilo životno neuvjerljivo i neprovedivo, jer bi operator morao pretpostaviti dinamiku potrošnje usluge svakog korisnika pojedinačno kako bi ga pravovremeno mogao prethodno upozoriti da će mu obustava usluge biti provedena baš u trenutku dosezanja navedenog Limita četverostruke potrošnje. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u obrazloženju osporene odluke detaljno naveo razloge primjene članka 24. stavka 1. točke 3. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Dodatno ističe kako su odredbe o praćenju potrošnje i obavještanju korisnika propisane upravo u cilju zaštite korisnika te se kao takve i primjenjuju u praksi. Stoga se navod tužitelja kako se sporna odredba primjenjuje isključivo kada kod strane operatora postoji osnovana sumnja u zlouporabu ne može promatrati odvojeno od same svrhe odredbe, tim više što je u uvodu članka 24. Pravilnika kao primjenjivo na sve stavke jasno navedeno: „U svrhu zaštite krajnjeg korisnika svojih usluga (...)“. S tim u vezi je i sam tužitelj u trenutku slanja obavijesnih poruka o prekomjernoj potrošnji uočio okolnosti temeljem kojih je u cilju zaštite svog korisnika trebao upotrijebiti dužnu pažnju i iskoristiti mogućnost koju je za tu svrhu propisao članak 24. stavak 2. Pravilnika, a to je obustava pružanja usluge nakon nastanka četverostruko većeg iznosa od prosječnog, kako bi se korisniku spriječio nastanak daljnje financijske štete.

Nadalje ističe kako je točan navod tužitelja da obustava pružanja usluge može uslijediti tek nakon upozorenja korisniku, ali je u konkretnom slučaju utvrđeno kako je i sama obavijest propisana kao obveza u članku 24. stavku 1. točki 3. Pravilnika poslana sa zakašnjenjem od sedam dana. Kada se uzme u obzir da je uz navedeno tužitelj sa zakašnjenjem poslao i obavijest o dvostruko povećanoj potrošnji, koji propust je priznao i samoinicijativno ispravio odobrenjem dijela iznosa, sve zajedno je samo nastavak niza propusta tužitelja u predmetnom slučaju.

Obrazlaže da je tužitelj poslao korisniku SMS obavijesti o iskorištenosti tarifnog paketa, modela ili opcije, kako bi poštivao obvezu iz članka 27. stavka 3. Pravilnika, međutim uvidom u sadržaj obavijesti utvrđeno je kako obvezu nije u cijelosti ispunio. Svrha ove odredbe je obavijestiti korisnika na transparentan i jasan način je li potrošio opciju ili tarifu ili model, a kako bi korisnik nedvojbeno znao što i koliko je potrošio te kada. U konkretnom slučaju, uvidom u SMS poruke utvrđeno je da su na dan 16. lipnja 2016., kao i 18. lipnja 2016. poslane identične poruke o potrošnji, s tim da čitajući iste korisnik nije mogao zaključiti je li potrošio opciju ili tarifu, s obzirom da SMS poruka sadrži naznaku i jednog i drugog, a s druge strane

nije točno ni znao kada je potrošio, kada se uzme u obzir da je na različite dane dobivao iste poruke o potrošnji.

Tuženik tvrdi kako su svi navedeni propusti tužitelja doprinijeli nastanku spornog iznosa zaduženja, a s obzirom da korisnik nije dobivao nedvojbenu informaciju o svojoj potrošnji. Slijedom navedenog, tuženik je zaključio kako je zbog svih propusta potrebno korisniku otpisati upravo iznos koji je nastao nakon četverostruke potrošnje u odnosu na prosječnu potrošnju, jer ista predstavlja posljednju propisanu relevantnu okolnost temeljem koje su operatori primjenjujući dužnu pažnju i odgovornost u smislu zaštite svog korisnika obvezni djelovati kako bi slanjem pravovremene obavijesti i isključenjem odlaznog prometa odnosno obustavom pružanja usluge spriječili nastanak daljnje štete za korisnika u vidu prekomjernog iznosa zaduženja.

Tuženik zaključuje da je slijedom svega navedenog, na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na ispravan način primijenio odredbe Zakon o elektroničkim komunikacijama i pripadajućih pravilnika, postupio na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način te donio rješenje u okviru nadležnosti. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da je nakon obavijesti tuženika o pozitivnom rješenju svog zahtjeva na način da je naloženo tužitelju da joj ispostavi novi račun za lipanj 2016. te dopisa tužitelja kojim ju obavještava da će postupiti sukladno primljenom rješenju od 24. travnja 2017., smatrala je da je slučaj okončan. Nedugo zatim je uslijedila uplata spornog iznosa na njen račun. Dodaje da je kao dugogodišnji korisnik usluga tužitelja i redoviti platiša, bez obzira na spornu situaciju, ponovno potpisala novi dvogodišnji ugovor.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu.

Sud je raspravu 9. travnja 2019. proveo u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe koja izostanak nije opravdala na temelju članka 39. stavka 2. u vezi članka 37. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS).

Temeljem članka 41. stavaka 1., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14) prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa.

Uvidom u dostavljeni zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa tuženik je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrdio kako je zainteresirana osoba 8. srpnja 2015. ugovorila uslugu Bez granica L+, koja sukladno Uvjetima korištenja pretplatničkih tarifa „Bez granica +“ uključuje 2GB podatkovnog prometa u Hrvatskoj uz maksimalno dostupnu brzinu prijenosa podataka, nakon čega se daljnja potrošnja izvan tarifnog paketa naplaćuje sukladno cjeniku usluga u iznosu od 0,25 kn/MB. U navedenoj tarifi korisnik ima mogućnost aktivacije dodatnih Internet opcija: Opciju 200 MB, 1 GB i 3 GB. Uvidom u dostavljeni CDR zapis iz Sustava VIP-a utvrđeno je da je korisnica 17. veljače 2016. aktivirala Opciju 200 MB, 26. svibnja 2016. Opciju 1 GB i 16. lipnja 2016. Opciju 3 GB. Sukladno uvjetima korištenja navedenih opcija one se automatski aktiviraju i sljedećeg obračunskog mjeseca ukoliko ih korisnik sam ne deaktivira.

U svrhu posebne zaštite korisnika, ali i zaštite samih operatora od mogućih zlouporaba, Pravilnikom o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine broj 154/11, 149/13, 82/14, 24/15 i 42/16, dalje Pravilnik) propisana je obveza nadzora operatora nad uobičajenim ponašanjem korisnika prigodom uporabe javnih

komunikacijskih usluga i obveza obavještanja korisnika o njegovoj potrošnji, kako tarifnog modela, tako i daljnjeg korištenja usluga. Uvidom u dostavljene zapise iz sustava tuženik je utvrdio je da je tužitelj korisnici dostavljao propisane obavijesti i to:

- 16. lipnja 2016. u 02:52:29 sati: „Poštovani, potrošili ste 80% podatkovnog prometa iz vaše tarife i/ili opcije. Nakon sto potrošite 100%, promet će se naplaćivati po cijeni od 0,25 kn/MB. Za povoljnije surfanje možete kupiti Opciju 200 MB+ za 10 kn, Opciju 1 GB+ za 35 kn ili Opciju 3 GB+ za 80 kn. Nakon uključanja, opcija ostaje aktivna dok je sami ne isključite. Opcije možete aktivirati i na data.vipnet.hr ili odgovorom na ovu poruku slanjem ključne rijeci 200MB, 1GB ili 3GB. Vaš Vip“

-16. lipnja 2016. u 04:08:51 sati: „Poštovani, potrošili ste 100% podatkovnog prometa iz vaše tarife i/ili opcije. Daljnji podatkovni promet naplaćuje se po cijeni od 0,25 kn/MB. Vaš Vip“

- 16. lipnja 2016. u 04:12:23 sati: „Poštovani, za povoljnije surfanje možete kupiti Opciju 200 MB+ za 10 kn, Opciju 1 GB+ za 35 kn ili Opciju 3 GB+ za 80 kn. Nakon uključanja, opcija ostaje aktivna dok je sami ne isključite. Opcije možete aktivirati i na data.vipnet.hr ili odgovorom na ovu poruku slanjem ključne rijeci 200MB, 1 GB ili 3GB. Vaš Vip“

- 18. lipnja 2016. u 03:16:49 sati: „Poštovani, potrošili ste 80% podatkovnog prometa iz vaše tarife i/ili opcije. Nakon sto potrošite 100%, promet će se naplaćivati po cijeni od 0,25 kn/MB. Za povoljnije surfanje možete kupiti Opciju 200 MB+ za 10 kn, Opciju 1 GB+ za 35 kn ili Opciju 3 GB+ za 80 kn. Nakon uključanja, opcija ostaje aktivna dok je sami ne isključite. Opcije možete aktivirati i na data.vipnet.hr ili odgovorom na ovu poruku slanjem ključne rijeci 200MB, 1GB ili 3GB. Vaš Vip“

- 18. lipnja 2016. u 04:03:51 sati: „Poštovani, potrošili ste 100% podatkovnog prometa iz vaše tarife i/ili opcije. Daljnji podatkovni promet naplaćuje se po cijeni od 0,25 kn/MB. Vaš Vip“

- 21. lipnja 2016. u 13:01:09 sati: „Vaša trenutna potrošnja dvostruko je veća od prosječnog iznosa potrošnje u protekla 3 mjeseca. Potrošnju provjerite putem Moj Vip usluge. Vip“

- 30. lipnja 2016. u 14:41:40 sati: „Poštovani, Vaša trenutna potrošnja iznosi 2.110,82 kn. Iznos je informativnog karaktera i ne sadrži naknade i PDV. Za dodatne informacije nazovite 0800 091 091.“

Obavijest o zabrani daljnjeg korištenja usluga je poslana 30. lipnja 2016. pri doseganju iznosa od 2.264,17 kn sljedećeg sadržaja: 30. lipnja 2016. u 14:41:52 sata: „Poštovani, zbog naglog porasta potrošnje, unutar 24 sata biti će Vam aktivirane zabrane podatkovnog prometa radi zaštite od zloporabe. Za dodatne informacije i uvjete reaktivacije nazovite 0800 091 091.“

U konkretnom slučaju, iako je tužitelj sukladno dostavljenim SMS porukama iz svog sustava, dokazao da je zainteresiranu osobu obavijestio o potrošnji podatkovnog prometa uključenog u tarifni paket u skladu s člankom 27. stavkom 3. Pravilnika, te je zainteresirana osoba upućena u moguću naplatu daljnjeg korištenja usluga, odnosno upućena u mogućnost kupnje dodatnih opcija za jeftinije korištenje usluga, tuženik je utvrdio da je tužitelj zainteresiranoj osobi u dva navrata (16. i 18. lipnja 2016.) dostavio poruke istovrsnog sadržaja o potrošnji 80% tarife ili opcije te u dva navrata (16. i 18. lipnja 2016.) dostavio poruke istovrsnog sadržaja o potrošnji 100 % tarife ili opcije.

S obzirom na citirani sadržaj teksta, tuženik je pravilno zaključio da je zainteresirana osoba samo mogla pretpostaviti da se prva poruka odnosi na potrošnju tarife, a druga na potrošnju opcije, ali ne i koje od potencijalno moguće tri aktivirane dodatne Internet opcije ili na sve tri dodatne opcije zajedno. Zbog navedenog, ovakva informacija je pravilno utvrđena kao nedovoljno transparentna.

Sukladno članku 24. Pravilnika u svrhu zaštite krajnjeg korisnika svojih usluga, operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nadzirati uobičajeno ponašanje krajnjih korisnika prigodom uporabe javnih komunikacijskih usluga te ih u najkraćem mogućem roku upozoriti o svakom neuobičajenom i iznenadnom povećanju troška korištenja javnih komunikacijskih usluga tijekom svakog pojedinačnog obračunskog razdoblja. Upozorenje

krajnjem korisniku uslijedit će ako je trošak korištenja javnih komunikacijskih usluga dvostruko veći od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri (3) mjeseca, osim ako nije drugačije utvrđeno odlukom Agencije (stavak 1. točka 1.).

Operator javnih komunikacijskih usluga u slučaju opravdane sumnje na zlouporabu u korištenju javnih komunikacijskih usluga krajnjem korisniku može obustaviti pružanje usluge ako je navedeno korištenje četverostruko veće od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri (3) mjeseca (stavak 1. točka 3.).

Operator javnih komunikacijskih usluga u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka može tek nakon upozorenja krajnjem korisniku obustaviti pružanje usluge, pri čemu ponovno uključenje može biti uvjetovano prijevremenom uplatom novčanog iznosa koji predstavlja nedospjela potraživanja za tekuće obračunsko razdoblje (stavak 2.).

Ako operator javnih komunikacijskih usluga nije krajnjeg korisnika pravovremeno upozorio o prekomjernoj potrošnji, krajnji korisnik je dužan platiti iznos dugovanja do trenutka kada su se ispunili uvjeti za obavješćivanjem krajnjeg korisnika o prekomjernoj potrošnji i od trenutka kada ga je operator obavijestio (stavak 3.).

U svrhu dokaza ispunjenja svoje obveze slanja obavijesti o prekomjernoj potrošnji, tužitelj se poziva na poslanu SMS obavijest o prekomjernoj potrošnji od 21. lipnja 2016., kao i na onu od 30. lipnja 2016. u kojoj je zainteresiranu osobu obavijestio o potrošnji iznosa od 2.110,82 kn, uz napomenu kako se radi o obavijesti informativnog karaktera.

Nadalje, vezano uz zahtjev tuženika za dostavom specifikacije izračuna prekomjerne potrošnje, tužitelj ističe da je zainteresirana osoba o dvostrukoj potrošnji obaviještena SMS porukom 21. lipnja 2017. u 13:01 sati, a da je obavijest o dvostruko većoj potrošnji trebala biti poslana po dosegnutom iznosu od 397,42 kn (prosječna potrošnja u prethodna tri mjeseca je iznosila 198,71 kn). Sukladno tehničkim mogućnostima sustava SMS obavijest o dvostrukoj potrošnji je poslana u trenutku kada je podatkovna potrošnja dosegla iznos od 725,30 kn. Radi navedenoga, tužitelj je izvršio umanjene otvorenog dugovanja za iznos od 725,30 kn uz pripadajuće kamate u iznosu od 11,42 kn, što tužitelj dokazuje dostavljenom konto karticom (IOS) nakon izvršenog umanjene otvorenog dugovanja na dan 30. ožujka 2017.

Dodatno po upitu tuženika navodi kako je četverostruko veća potrošnja nastupila 23. lipnja 2016. u 00:30 sati, kada je potrošeno 794,84 kn, a zainteresirana osoba je obaviještena 30. lipnja 2016. u 14:41:40 sati da trenutna potrošnja iznosi 2.110,82 kn, te u 14:41:52 sata da će zbog naglog porasta potrošnje, unutar 24 sata biti aktivirane zabrane podatkovnog prometa radi zaštite od zlouporabe.

Uzimajući u obzir sve navedeno, a povodom prigovora na račun za lipanj 2016., tuženik je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pravilno utvrdio kako je tužitelj, iako je ispunio svoju obvezu slanja obavijesti u svrhu zaštite kako zainteresirane osobe, tako i svoje mreže, poslao obavijest o potrošnji tarifnog paketa i tarifnih opcija netransparentnog sadržaja iz kojeg se ne može se sa sigurnošću utvrditi na što se odnosi, a za obavijest o prekomjernoj potrošnji tužitelj je tek u postupku pred tuženikom utvrdio kašnjenje u slanju obavijesti i naknadno je izvršio otpis iznosa koji je ostvaren nakon isteka roka za slanje obavijesti, sukladno članku 24. stavku 3. Pravilnika.

Nadalje, iako citiranim Pravilnikom nije propisano da tužitelj obvezno mora blokirati daljnje korištenje usluga u slučaju kada to korištenje dosegne iznos četverostruke potrošnje, utvrđeno je da je ista nastala potrošnjom iznosa od 794,84 kn na dan 23. lipnja 2016., kada je tužitelj trebao reagirati, a ne tek 30. lipnja 2016. nakon potrošnje iznosa od 2.110,82 kn koji je realiziran u periodu od 23. do 30. lipnja 2016., kada je poslana poruka o trenutnoj potrošnji, a da bi obavijest o privremenom isključenju stigla 30. lipnja 2016. u trenutku kada je ta potrošnja već iznosila 2.264,17 kn.

Prema ocjeni suda tuženik je pravilno zaključio da je u konkretnom slučaju zbog niza propusta u postupanju, a koje je tužitelj trebao poduzeti u zaštitu i svoje mreže i zainteresirane

osobe, postupak blokiranja nastupio prekasno. Stoga je pravilno prihvaćen zahtjev zainteresirane osobe i tužitelju je naloženo umanjeno računa za lipanj 2016. za iznos naplaćen na ime korištenja usluga pristupa Internetu nakon što je dosegnuta četverostruka potrošnja u iznosu od 794,84 kn.

Naime, tužitelj je u trenutku slanja obavijesnih poruka o prekomjernoj potrošnji uočio okolnosti temeljem kojih je u cilju zaštite svog korisnika trebao upotrijebiti dužnu pažnju i iskoristiti mogućnost koju je za tu svrhu propisao članak 24. stavak 2. Pravilnika, a to je obustava pružanja usluge nakon nastanka četverostruko većeg iznosa od prosječnog, kako bi se korisniku spriječio nastanak daljnje financijske štete.

Imajući u vidu da su svi navedeni propusti tužitelja doprinijeli nastanku spornog iznosa zaduženja, a s obzirom da korisnik nije dobivao nedvojbenu informaciju o svojoj potrošnji, tuženik je ispravno zaključio kako je zbog svih propusta potrebno zainteresiranoj osobi otpisati upravo iznos koji je nastao nakon četverostruke potrošnje u odnosu na prosječnu potrošnju, jer ista predstavlja posljednju propisanu relevantnu okolnost temeljem koje su operatori primjenjujući dužnu pažnju i odgovornost u smislu zaštite svog korisnika obvezni djelovati kako bi slanjem pravovremene obavijesti i isključenjem odlaznog prometa odnosno obustavom pružanja usluge spriječili nastanak daljnje štete za korisnika u vidu prekomjernog iznosa zaduženja.

Slijedom navedenoga, prema ocjeni suda tuženik je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, a prigovori tužitelja nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Točka II. izreke temelji se na članku 14. stavku 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 17. travnja 2019.

Sutkinja
Lidija Prica, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (pet primjeraka), u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. A1 Hrvatska d.o.o., 10000 Zagreb, Vrtni put 1
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- 3.
4. U spis

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenik
Snježana Miletić